

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 578

гр. София, 09.09.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: И. Младенов
Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от И. Младенов Въззивно частно търговско дело № 20221001000652 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 274 - 278 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на „Обединена българска банка” АД чрез адв. М. против определение № 60 от 1.06.2022 г., пост. по т.д. № 20/2022 г. по описа на Кюстендилския окръжен съд, с което е прекратено производството по делото. В частната жалба е оспорено становището на първоинстанционния съд, че кредитор с право да обжалва по реда на чл. 679 от ТЗ е само този, който се легитимира като такъв в производството по несъстоятелност на длъжника, в което се извършва изпълнението върху ипотекирания имот. С позоваване на съдебната практика, обективизирана в решения на първоинстанционни и въззивни съдилища, частният жалбоподател твърди, че разпоредбата на чл. 679 от ТЗ не ограничава кръга на кредиторите, които могат да обжалват решенията на общото събрание на кредиторите, какъвто според него е и ипотекарният кредитор с права по чл. 717н от ТЗ, нито актовете и действията, които той може да обжалва, поради което стеснително ѝ тълкуване е недопустимо. Развити са съображения, че искане за отмяна на незаконосъобразното или прието при съществено ощетяване на част от кредиторите решение на събранието на кредиторите могат да направят и неучаствали кредитори с приети вземания, както и специална категория присъединени кредитори в универсалното принудително изпълнение - присъединени вискатели по аналогия с индивидуалното принудително

изпълнение, макар да не са кредитори на самия длъжник, а ипотечарни кредитори с право да се удовлетворят от стойността на имот от масата на несъстоятелността, какъвто е настоящият кредитор по чл. 717н от ТЗ. Наведен е довод, че становището на съда за недопустимост на жалбата лишава ипотечарния кредитор от правото на защита при разрешаване на въпросите за начина и сроковете за осребряване на ипотекирания недвижим имот, които се решават без негово участие, само от кредиторите с право на глас в него. Формулирано е искане за отмяна на обжалваното определение.

Присъединилият се към частната жалба ипотечарен кредитор на същия длъжник „Агенция за събиране на вземания ”ЕАД в становището си по делото, подадено чрез юрисконсулт Велев изразява становище за основателност на частната жалба по съображения, аналогични на изложените в нея такива.

Длъжникът „Ню Бранд Комерс“ООД не е изразил становище по частната жалба.

Съдът, като съобрази доводите на частния жалбоподател във връзка с данните по делото, намира следното:

Частната жалба е подадена в процесуално- преклузивния срок по чл. 275, ал. 1 от ГПК, срещу валиден и допустим съдебен акт, обжалваем по реда на частното производство като преграждащ развитието на производството, от надлежно легитимирано лице, с правен интерес от неговото обжалване.

Видно от представения по делото списък на кредиторите на „Ню Бранд Комерс“ООД (н) – гр. Кюстендил, съставен от синдика И. Р. с оглед провеждане на събрание за определяне на реда и начина на осребряване на имуществото, такива са „Райс Ланд“ООД с прието вземане от 951 192.59 лв., представляващо 94.42 % от общия размер на приетите вземания на кредиторите и Националната агенция за приходите с вземане от 56 178.77 лв., представляващо съответно 5.58 % от всички вземания.

От представените по делото доказателства са установява също, че на проведеното на 27.04.2022 г. общо събрание на кредиторите на „Ню Бранд Комерс“ООД (н) за определяне реда и начина за осребряване на имуществото на длъжника, на което е участвал само представител на мажоритарния кредитор „Райс Ланд“ООД, е взето решение включените в масата на

несъстоятелността недвижими имоти да бъдат продадени на два етапа, като първо бъде обявена процедура за продажба по реда на чл. 717в от ТЗ чрез търг с тайно наддаване на подробно описани в решението три недвижими имота, а ако тя се окаже неуспешна, да бъде проведена процедура по чл. 717ж от ТЗ за продажбата им чрез явно наддаване при 80 % от първоначално обявената цена; ако и този способ се окаже безрезултатен да се премине към процедура по продажба чрез пряко договаряне при цена в размер на 50 % от първоначалната оценка, а ако имотите не бъдат продадени чрез каскадното приложение на тези способи, да бъде свикано ново събрание на кредиторите за приемане на ново решение. На същото събрание е взето решение за отлагане продажбата на четири недвижими имота, находящи се в Бургас, Хасково и Пловдив, до извършване продажбата на споменатите три имота от т. нар. „първи етап“, като синдикът пристъпи към тяхното осребряване само след като имотите от предходния етап бъдат продадени. От представените по делото доказателства се установява, че върху имотите от т. нар. „втори етап“ в полза на „Обединена българска банка“АД и на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД са учредени ипотeki за обезпечаване изпълнението на задълженията на трети лица по договори за банков кредит, които второто дружество е придобило с цесионен договор, сключен с първоначалния кредитор „Уникредит Булбанк“АД, след което те са били апортирани в капитала на длъжника „Ню Бранд Комерс“ООД (н), което по отношение на тези имоти има положението на ипотекарен длъжник, който не е лично задължен за изпълнението на обезпечените с ипотеките главни задължения.

При тези данни, за да прекрати производството по делото, образувано по жалбата на ипотекарния кредитор „Обединена българска банка“АД и присъединилия се към нея ипотекарен кредитор „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД в обжалваното определение съставът на Кюстендилския окръжен съд е изложил съображения, че те не са кредитори на несъстоятелността на „Ню Бранд Комерс“ООД (н), по смисъла на чл. 679 от ТЗ, тъй като не основават качество си на кредитори на титулярството на вземания към длъжника, а обосновават правото си да оспорят решенията на събранието на кредиторите единствено на учредените в тяхна полза ипотeki върху недвижими имоти от масата на несъстоятелността за обезпечаване задълженията на трети лица.

При горните данни, настоящият въззивен състав намира следното :

Принципно правилно е разбирането на състава на Кюстендилския окръжен съд относно дефиниране на кръга на кредиторите на несъстоятелността, които имат право да участват с право на глас в общото събрание на кредиторите, вкл. и в това за определяне на реда и начина на осребряване на имуществото на длъжника. Несъмнено, това са само кредиторите, посочени в нормата на чл. 673 от ТЗ, а именно : кредиторите с приети вземания (чл. 673, ал. 2 от ТЗ), като при наличието на убедителни писмени доказателства, в подкрепа на вземанията им към длъжника, съдът има дискреционно правомощие да предостави право на глас и на кредиторите, посочени в чл. 673, ал. 3 от ТЗ, а именно на тези по чл. 637, ал. 3 от ТЗ, които преди откриване на производството по несъстоятелност са предявили срещу длъжника иск за вземанията си, производството по който след спирането му по ал. 1 е било възобновено при условията на ал. 3 на с. чл., ако вземането не е включено в списъка на приетите от синдика вземания или в одобрения от съда списък по чл. 692, или ако то е било включено в списъка на приетите вземания, но срещу него е направено възражение по реда на чл. 692, ал. 3 от ТЗ, както и на кредитор с неприето вземане, който е предявил иск по чл. 694 от ТЗ за неговото установяване и на кредитор с прието вземане, срещу когото е предявен отрицателен установителен иск по чл. 694 от ТЗ за установяване несъществуване на вземането му. В изчерпателно изброените хипотези, общият критерий по отношение на всички категории кредитори, изброени в нормата на чл. 673 от ТЗ, **е качеството им на носители на вземане към несъстоятелния длъжник**, независимо дали то е безспорно, каквато е хипотезата на включването му в съставения от синдика списък с приети вземания, при липсата на оспорване, заявено от длъжника или от друг кредитор, или е спорно, доколкото макар и да е било прието, е оспорено от тях с иск по чл. 694 от ТЗ, както и когато вземането му не е прието от синдика чрез включване в списъка по чл. 689 от ТЗ, или е било изключено от него с определението на съда по чл. 692, ал. 4 от ТЗ, поради което той е предявил иск за установяване съществуването му по чл. 694, ал. 2 от ТЗ. Единственото изключение, свързано с характера на вземанията към длъжника, вкл. с оглед поредността на удовлетворяването им, е това по чл. 616, ал. 2 от ТЗ, като участието в събранието на кредиторите с такива вземания е недопустимо, по изрично разпореждане на закона (чл. 673, ал. 4 от ТЗ). От горното следва, че в

събранието на кредиторите могат да гласуват само кредиторите по чл. 673, ал. 2 и ал. 3 от ТЗ. Ипотекарният кредитор, в чиято полза е учредена ипотека върху недвижим имот от масата на несъстоятелността за обезпечаване на главно задължение на трето лице, за чието изпълнение длъжникът по несъстоятелността не е лично задължен, няма вземане към последния, а само акцесорно право да се удовлетвори от стойността на ипотекирания имот при осребряването му в производството по несъстоятелност, по реда и при условията на чл. 717н, ал. 3 от ТЗ - след като кредиторът представи изпълнителен лист за вземането си или удостовери пред синдика, че обезпеченото вземане е прието в производството по несъстоятелност на лицето, чийто дълг е обезпечен с продаденото имущество. Съгласно чл. 717н, ал. 2 от ТЗ, за получените суми от продажбата на имущество, ипотекирано или заложено за чужд дълг, се изготвя отделна сметка за разпределение, в която се посочват и сумите, дължими на обезпечения кредитор, и по отношение на която той има правата по чл. 728 и 729 от ТЗ, съответно да оспори с писмено възражение пред съда сметката за разпределение в срока по чл. 727, и да обжалва определението на съда за нейното одобряване, ако възражението му срещу нея е било оставено без уважение. От горното следва, че законът изрично предоставя на ипотекарния кредитор правото на защита при осребряването на ипотекирания имот в производството по несъстоятелност *във фазата на разпределение* на получената от продажбата му сума, макар той да не е носител на вземане към длъжника, а само на право на предпочтително удовлетворяване от неговата стойност. Ето защо по аргумент а fortiori, на ипотекарния кредитор следва да бъде признато и правото да иска отмяна по реда на чл. 679 от ТЗ на решението на събранието на кредиторите по чл. 677, ал. 1, т. 8 от ТЗ за определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника и на метода и условията на неговата оценка, но само в частта, отнасяща се до ипотекирания в негова полза недвижим имот, когато то прегражда или осуетява неговото осребряване или правото му на предпочтително удовлетворяване от неговата стойност. Противното разбиране, изразено в обжалваното определение, води до неприемливо ограничаване правото на защита на ипотекарния кредитор единствено до начина на разпределение на получената от продажбата сума, като го лишава от такава възможност в предхождащата я фаза на определяне реда и начина на осребряване на ипотекирания имот като част от масата на

несъстоятелността, решението за което се взима без негово участие, доколкото съобразно чл. 673, ал. 2 и 3 от ТЗ той не е материалноправно легитимиран да гласува за приемането му. В случая доводите на частния жалбоподател са в смисъл, че отлагателното условие, чието настъпване обуславя пристъпването към осребряване на ипотекирания в негова полза недвижим имот- продажбата на трите имота, посочени в първата част на решението на събранието на кредиторите от 27.04.2022 г., е незаконосъобразно, тъй като го ощетява, като го поставя в неравностойно положение по отношение на останалите кредитори с право да се удовлетворят от стойността на тези имоти, както и че за установената със същото решение поредност на осребряване на имуществото на длъжника, включено в масата на несъстоятелността, няма законово основание. От това следва, че с искането за отмяна на решението на събранието на кредиторите „Обединена българска банка” АД защитава собственото си материално право на удовлетворяване от стойността на ипотекирания в нейна полза недвижим имот, при липсата на друга регламентирана в закона възможност за неговата защита в тази фаза на производството по несъстоятелност, поради което то е допустимо и съдът дължи произнасяне по съществото на изложените в него доводи. По тези съображения обжалваното определение, с което съдът е прекратил производството по делото, образувано по направеното от частния жалбоподател искане, следва да бъде отменено, а делото върнато на Кюстендилския окръжен съд за произнасяне по него.

Воден от изложените мотиви, Софийският апелативен съд, търговско отделение, 3 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА определение № 60 от 1.06.2022 г., пост. по т.д. № 20/2022 г. по описа на Кюстендилския окръжен съд, с което е прекратено производството по делото.

ВРЪЩА делото на Кюстендилския окръжен съд за продължаване на съдопроизводствените действия, съобразно указанията, дадени с настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не може да се обжалва.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____